

ב"ה, כ"ג בתמוז תשפ"ו

8 ביולי 2026

תיק מס' 8-84022

ערעור

ובין
משקיע 1

בעניין שבין
משקיע 2
אח של משקיע 2

הנתבע

התובעים

א. רקע

הנתבע הנו משקיע שהחל בהליך רכישה של חברה ציבורית בע"מ (להלן: **החברה**) שהוצעה למכירה על ידי נאמנים שמונו על ידי בית המשפט. כחלק מהליך הרכישה חיפש הנתבע משקיעים שיסייעו לו להשיג את סכום הכסף הדרוש לרכישת החברה, ודרך מתווך הכיר את התובע.

התובע והנתבע התקדמו בקשר העיסוקי ביניהם והגיעו להסכמה כי התובע ישקיע חצי מהסכום הדרוש לעסקה ובתמורה לכך יהיה שותף ב-50% מהחברה לאחר שזו תירכש על ידי הצדדים. הצדדים אף חתמו על הסכם שותפות אשר נכתב בכתב ידם בתאריך 30.09.2023.

הצעתו של הנתבע לקניית החברה זכתה במכרז בתאריך 09.10.2023. בתאריך 22.10.2023 נחתם הסכם מכר מול נאמני החברה לבין הנתבע.

בתאריך 25.10.2023, בסמוך למועד בו הוא נדרש לשלם חלק מהתמורה, ביקש תובע 1 לרשום את אחיו, תובע 2, כשותף של הנתבע במקום תובע 1, ולתקן את הסכם המכר מול הנאמנים וכך היה. במועד התשלום הראשון, בתאריך 01.11.23, נדרשו הצדדים להעביר סך 870,000 ₪ לנאמני החברה, ותובע 2 העביר 370,000 ₪ מתוך הסכום.

במהלך הזמן התברר לנתבע, כי תובע 1 הוא בעל עבר פלילי משמעותי ורחב שבגיניו ישב מספר שנים בבית הכלא, וכי בעברו הוא הוכרז בבית משפט כפושט רגל. משכך, פנה הנתבע לבית הדין בתביעה להכריז כי הסכם השותפות שבין השנים בטל מעיקרו, וממילא הוא בעל הזכויות היחיד להמשיך הליך קניית החברה.

עמוד 1 מתוך 5

משרד ראשי: רח' ברוריה 2, ת.ד. 8178 ירושלים 91080 P.O.B 8178 Jerusalem
Main Office: 2 Brurya St. P.O.B 8178 Jerusalem 91080

טל' 02-5371485 Tel 02-5379626 פקס Fax 02-5379626
beitdin@eretzhemdah.org www.eretzhemdah.org ע"ר מס' 580120780

Founders: The Bellows Family, Chicago, Illinois

בית דין בסדרת פסקי דין ביטל את השותפות בין השניים, וקבע כי על הנתבע לשלם לתובעים עבור רווחים שהרוויח כתוצאה מהעסקה עם התובעים. שני הצדדים ערערו על פסיקת בית הדין, ערעור שהוגש נדחה על ידי בית דין זה. התיק הוחזר לבית דין קמא להכרעה בשאלת חיוב המס של הנתבע בעקבות פסיקת בית הדין, בית הדין קמא הכריע כי אין להתחשב בחיוב המס של הנתבע ועל הנתבע לשלם את מלוא הסכום שנקבע בפסק הדין מתאריך ח' אייר התשפ"ה, 06/05/2025.

ב. סקירת ההליכים בתיק

בתאריך 09.10.2023 הצעתו של הנתבע לקניית החברה זכתה במכרז.

בתאריך 22.10.2023 נחתם הסכם מכר בין נאמני החברה לבין הנתבע.

בתאריך 25.10.2023, בסמוך למועד בו הנתבע נדרש לשלם חלק מהתמורה ביקש תובע 1 לרשום את אחיו, תובע 2, כשותף מלא לנתבע ולתקן את הסכם המכר מול הנאמנים וכך היה.

במועד התשלום הראשון, בתאריך 1.11.2023, נדרשו הצדדים להעביר סך 870,000 ₪ לנאמני החברה, ותובע 2 העביר 370,000 ₪ מתוך הסכום והנתבע העביר את היתרה כולה.

במהלך הזמן התברר לנתבע, כי תובע 1 הוא בעל עבר פלילי שבגיננו ישב מספר שנים בבית הכלא, וכי במהלך שנת 2017 הוא הוכרז בבית משפט כפושט רגל. תובע 1 לא כפר בדברים. משכך, פנה הנתבע לבית הדין בתביעה להכריז כי הסכם השותפות שבין השנים בטל מעיקרו, וממילא הוא בעל הזכויות היחיד להמשך הליך קניית החברה.

בתאריך י"ב בשבט התשפ"ד 22/1/24, נתן בית הדין פסק דין חלקי (להלן, **פסק הדין החלקי**) שקבע כי הסכם השותפות בין הצדדים בטל, ולאור זאת על תובע 2 להעביר את זכויותיו בחברה לנתבע, והנתבע ישיב לתובע 2 את הסכום הכספי שהשקיע עד כה ברכישת החברה.

בתאריך ד' אדר א' התשפ"ד 13/2/2024 נתן בית הדין פסק דין משלים לפסק הדין החלקי (להלן: **פסק הדין משלים**) ובו השלמות לאופן יישום פסק הדין החלקי. לצדדים נתנה אפשרות לערער על שני פסקי הדין, הם לא ערערו, ולכן פסקי הדין הללו הינם פסקי דין חלוטים שלא ניתן לערער עליהם.

בתאריך ח' אייר התשפ"ה, 06/05/2025 נתן בית הדין פסק דין סופי (להלן: **פסק הדין הסופי**) בו בית הדין הכריע בטענותיו של התובע כי מגיע לו פיצוי על חלקו במהלך שהוביל לכריתת ההסכם לרכישת הסכם הרכישה של החברה. בפסק הדין נקבע כי הנתבע ישלם לתובעים סך 367,263 ₪ עבור חלקם של התובעים ברווחים שזכה בהם הנתבע ברכישת החברה. עוד קבע בית הדין כי על הנתבע לשלם הוצאות משפט בסך 2,402 ₪.

על פסק דין זו הוגשו ערעורים הדדיים והם נדחו על ידי בית הדין לערעורים, התיק והוחזר לבית דין קמא להכרעה בעניין חיוב המס.

בתאריך ד' ניסן תשפ"ו, 22.3.26 קבע בית דין קמא כי אין להתחשב בחיוב המס שהושת בעקבות פסיקת בית הדין, עוד קבע בית הדין כי חיובו האישי של הנתבע בתשלום 10% לנאמן מהמלאי אין בו בכדי להשפיע על פסיקת בית הדין.

ג. אקדמות מילין

על פי סדרי הדין של בתי הדין ארץ חמדה גזית אין ערעור אלא על יסוד אחד מהנימוקים הבאים:

א. טעות בהלכה

ב. טעות הנראית לעין בשיקול הדעת או בקביעת העובדות.

ג. פגם מהותי בניהול הדיון באופן המשפיע על תוצאות הדיון.

בנידון דידן הוגש כתב ערעור על ידי הנתבע, למרות בקשות חוזרות ונשנות של בית הדין התובע לא הגיב לערעור. בית הדין כתב כי במידה והתובע לא יגיב, בית הדין יכריע על פי החומרים שנמצאים בפניו. וכך נעשה במקרה זה.

ד. טענות הנתבע

1. התייחסות בית הדין לחבות הנתבע עבור המלאי

רקע: הנתבע טען כי התברר לו כי החיוב עבור המלאי מוטל עליו באופן אישי, הדבר לא היה ידוע לו בעת הדיונים, ואף לא בפני בית הדין. על כן יש להתחשב בנתון זה בקביעת האזון הכלכלי בין הצדדים.

פסיקת בי"ד קמא: טענה זו לא נטענה בפני בית הדין בעת הדיונים וכעת אין לבית הדין סמכות בעניין. לגופם של דברים בי"ד קמא סבור כי אין לרכיב זה השפעה על פסק הדין. היות ובית הדין פסק בדרך של פשרה קרובה לדין בה הוא הסתמך על הרווח שנבע משיעור המניות שנרכש במחיר מוזל.

טענת הנתבע: בית הדין קבע כי אין לו סמכות ובנשימה אחת קבע כי הדבר אינו משפיע על פסק הדין. הנתבע טוען כי הדבר יוצר עיוות דיוני, שכן אם בית הדין נטול סמכות ומנגד קובע שאין עילה לשנות את פסק הדין אזי הדבר מונע מהנתבע לפנות לערכאה אחרת בעניין. עוד טוען הנתבע לטעות בקביעתו של בית הדין כי אין לדבר השפעה על פסק הדין.

דיון והכרעה: צדק בית דין קמא בקביעתו כי אין לו סמכות לדון בעניין לאחר שקם מכסאו. מכיוון שאין לבית הדין סמכות, אזי גם אם בית הדין התייחס בדרך אגב לטענה החדשה, מכיוון שהדבר

היה ללא סמכות. הדבר אינו מונע מהנתבע להגיש תביעה חדשה בעניין. על כן איני מוצא לנכון להתערב בקביעה זו. זאת ועוד, מכיוון שבית הדין נטול סמכות לקבוע בעניין זה היות והוא קם מכסאו, גם הח"מ נטול סמכות לקבוע כי נפלה טעות בקביעתו של בית הדין קמא לגופה של טענה. שכן התובע יוכל לטעון כי הוא מסתמך על דברי בית הדין קמא בעניין זה ולא על בית הדין לערעורים. על כן בקשת הנתבע בעניין זה נדחית.

2. קביעות בית הדין ללא ייעוץ מקצועי

החלטת בית הדין: בית הדין קבע כי אין לשנות את פסק הדין בגלל חבות המס של הנתבע. לדבריו חבות המס היא אישית ועל כן אין להתייחס אליה בנוגע לקביעת שיעור הרווח של העסקה. בנוסף ניתן לקזז הוצאות של הנתבע ובית הדין הניח כי סביר להניח כי ניתן לראות את התשלום לתובע כהוצאה. בית הדין סייג את דבריו ואמר שאין לראות בהם משום ייעוץ מס.

טענת הנתבע: חיוב המס עבור העסקה הינו מס רווחי הון, בית דין קמא שגה בקביעתו כי מדובר בחיוב מס אישי, מס רווחי הון אינו מס אישי אלא מס שחל על כל עסקה מעין זו ובנידון דידן, מס של בעל מניות שהינו בעל עניין הינו 30%. בנוסף הסתמכותו של בית דין קמא על האפשרות להכיר בתשלום לתובע כהוצאה מוכרת ללא ביסוס על ידי חוות דעת של איש מקצוע עלולה לגרום נזקים כבדים לנתבע. על כן הנתבע מבקש מבית הדין לקזז מכל סכום שנקבע את הסכום הסטטורי של 30% מס.

דין והכרעה: טענה זו היא בגדר 'טעות בקביעת העובדות'. מס רווחי הון הוא אכן מס קבוע ואינו מס אישי בהתאם להכנסות הנישום.

להלן לשון סעיף 91 לפקודת מס הכנסה:

המס על ריווח הון

91. (א) חבר-בני-אדם יהיה חייב במס על רווח הון ריאלי בשיעור הקבוע בסעיף 126(א).

(ב) (1) יחיד יהיה חייב במס על רווח הון ריאלי כאמור בסעיף 121, בשיעור שלא יעלה על 25%, ויראו את רווח ההון כשלב הגבוה ביותר בסולם הכנסתו החייבת;

(2) על אף האמור בפסקה (1), רווח הון ריאלי כאמור בסעיף 121, במכירת נייר ערך בחבר-בני-אדם שבו המוכר הוא יחיד שהוא בעל מניות מהותי במועד מכירתו של נייר הערך או במועד כלשהו ב-12 החודשים שקדמו למכירה, יחויב במס בשיעור שלא יעלה על 30%;

אמנם, על מנת להכריע האם יש רווחי הון הדבר תלוי גם בשיעור ההוצאות של הנתבע בנוגע לעסקה האמורה. על כן יש מקום לקבל חוות דעת מיועץ מס או רו"ח בנוגע לשיעור חיוב המס בעסקה זו.

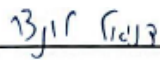
מכיוון שישנה טענה לטעות בקביעת העובדות ובית הדין לא נסמך על חוות דעת, אני מחזיר את העניין לבית דין קמא שיבחן מחדש את סוגיית המיסוי, המלצתי היא לשקול מינוי מומחה שיבחן את חיוב המס והשלכותיו. אין שינוי בשאר ההחלטות של בית דין קמא.

ה. החלטות

1. ערעור הנתבע על פסק הדין המשלים מתאריך, ד' בניסן התשפ"ו, 22.3.2026 מתקבל באופן חלקי.
2. בית הדין קמא יעיין פעם נוספת בשאלת חבות המס שיחול על הנתבע בעקבות מימוש הרווחים ממכירת המניות. מומלץ (אך לא מחויב) לבית הדין קמא לשקול מינוי מומחה שיכריע בשאלת חבות המס.
3. לא ניתן לערער על החלטה זו.
4. אין צו להוצאות.

החלטה זו ניתנה ביום כ"ג בתמוז תשפ"ו, 8 ביולי 2026

בזאת באתי על החתום

הרב דניאל לונצר, אב"ד